

NOVADNIEKS

OTRDIEN,
1990. gada 19. jūnijā

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 72 (5076)
Maksā

Latvijas Lauksaimnieku savienībā

Latgales lauku labā

Mūsu laikraksts jau informēja jūs, cienjamie lasītāji, par to, ka Latvijas austrumu rajonu lauksaimnieku biedrības nolēmušas apvienoties, lai kopīgi risinātu savus jautājumus un aizstāvētu savas tiesības. Tagad jau pieņemts LLS Latgales novada padomes nolikums. Tā vispārējos noteikumus uzsvērts, ka LLS Latgales novada padome ir dibināta uz brīvprātības principiem un veic koordinējošu un konsultatīvu darbību vienotas lauku pārbūves politikas izstrādāšanā un realizēšanā. Padome darbosies LLS ietvaros atbilstoši savienības statūtiem un programmai, papildinot tos ar atklātu politisku darbību.

Plašs ir padomes uzdevumu klāsts:

apkopot Latgales novada LLS rajonu biedrību izvirzītos lauksaimniecības attīstības pamatvirzienus, izstrādāt optimālos variantus un kopīgi ar LLS vadību aktīvi darboties to apspriešanā un ieviešanā;

piedalīties likumprojek-

tu sagatavošanā, apspriešanā un caur deputātiem realizēt lauku rajoniem nepieciešamo likumu pieņemšanu republikas parlamentā;

nodrošināt kolektīvās ricības pasākumus, zemnieku, lauksaimnieku un citu agrorūpnieciskajā kompleksā ietilpstošo organizāciju interešu aizstāvēšanai;

izstrādāt un realizēt vienotu Latgales novada ekoloģisko programmu;

veikt pārstrādes un servisa uzņēmumu darbības izpēti Latgalē un koordinēt tā tālāku attīstību un jaunu uzņēmumu izveidi.

Padomes uzdevumos paredzēts koordinēt LLS rajonu biedrību darbību, izstrādāt un organizēt kopīgus un Latgales novadam raksturīgus lauku tradīciju pasākumus, kā arī meklēt iespējas savam preses izdevumam.

Padomi izveido LLS Latgales novada rajonu biedrību izvirzīti pārstāvji uz paritātes principiem. Rajonu biedrības pilnvaro un atsauc padomes sastāvā trīs biedrības pārstāv-

jus. Sēdes sasauc ne retāk kā reizi ceturksni, to organizēšanu uzņemas viens no padomes sastāvā ietilpstošajiem rajoniem. Sēžu organizēšanai, operatīvai jautājumu risināšanai, lēmumu projektu sagatavošanai un regulārai sadarbībai ar LLS Centrālo valdi sēžu starplaikos padome no pārstāvju vidus izvirza prezidiju. Prezidija sastāvā ietilpst pa vienam pārstāvim no katra rajona biedrības, sēdes tiek sasauktas ne retāk kā reizi mēnesī. Prezidija priekšsēdētāja pienākumus pēc rotācijas principa veic viens no prezidija locekļiem.

Nepieciešamības gadījumos padome savas prasības un ierosinājumus iesniedz republikas parlamentam vai valdībai. Padome ir tiesīga izveidot ekspertu grupu īpašu uzdevumu veikšanai.

Likumprojektu apspriešana padomes sēdēs notiek koleģiāli, lemjošie dokumenti tiek pieņemti tikai tad, kad panākta viedokļu sakrītība.

L. BIRZNIECE

Darbu sāk Latgales kultūras komplekss „Jasmuiža“

Kultūras ziņā kādreiz tik interesantais un savdabīgais Latgales novads pēdējo gadu desmitu laikā manāmi noplicināts. Nupat pāri skaistajiem pakalniem un zilajiem ezeriem, pāri novada cilvēkiem nāk atdzimšanas elpa. Latgalieši pamazām atspīgst kultūrā un sevī izglītošanās.

Par gaišajiem centieniem liecina arī fakts, ka Latvijas Lauksaimnieku savienības „Latgale” novada padomes paspārnē nodibinātais kultūras komplekss „Jasmuiža”. Pagaidām lielākā daļa no tā visa ir tikai skaņīgs nosaukums un jauki nodomi. Pie kompleksa vadības stūres ir J. Raina muzeja vadītāja Baiba Ducmane, tāpēc var droši ticēt, ka cerētais tiks īstenots:

— Rīgā meklēja cilvēkus, kas atsauktos uz aicinājumu nest kultūru un izglītību lauku laudim. Kopā ar LLS kultūras un izglītības nodaļas vadītāju Baibu Stašāni nolēmām, ka pamats iesākumam varētu būt tieši Jasmuiža. Uzreiz gan jāteic, ka muzejs neietilpst kompleksā. Vienīgi ziemā varēs izmantot tukšās telpas kādām lekcijām lauksaimniekiem vai citiem pasākumiem.

Kompleksā „Jasmuiža” būs brīvdabas teātris un lauku sēta. Teātris leplānots jaukā vietā Jašas krastā, jau augustā ceram noorganizēt tur pirmo izrādi. Tā būs lieliska iespēja rīkot ne tikai literārus sarīkojumus, bet arī pasākumus LLS un visam rajonam. Mūsu sponsors brīvdabas teātra celtniecībā ir apvienība „Latvijas autoceļi” — nautīga un kultūrai devīga organizācija.

Lauku sēta gan mums tēlojas vēl tikai sapņos. Mēģināsim realizēt pasaules muzeju praksi un izveidot vietu, kur cilvēki varēs ne tikai skatīties un brīnīties, bet arī paši līdzdarboties. Lauku sētā pārdosim keramikas izstrādājumus, gatavosim īstus laucinieku ēdienus, lai dažādu nopietnu un uzjautriņošu pasākumu starplaikos varētu krietni teturēties. Protams, iesākumam mums ir vajadzīga palīdzība — finansiāla un materiāla. Ja to visu uzvels Raina kolhozam, tad jau mums nemaz nav vajadzīga Latvijas Lauksaimnieku savienības izkārtne. Komplekss „Jasmuiža” ļoti cer uz lauki, lauku palīdzību un līdzdarbošanos.

L. KIRILLOVA

Sī gada 21. jūnijā plkst. 11.00 Preiļu kultūras namā un plkst. 14.00 Republikāniskā projektēšanas un māju celtniecības tresta zālē aicinām visus LNKP biedrus un atbalstītājus uz tikšanos ar LNKP CK koordinācijas centra vadītāju JĀNI VASERMANI un Jēkabpils rajona LNKP pirmo sekretāru DAINI LOSI.

LNKP rajona komitejas valde

Nekad vairs

14. jūnijā Preiļu baznīcas dārzā sanāca laudis. Lai godinātu staļinisma upuru piemiņu.

Sanākušo tautu uzrunāja rajona TDP prezidija priekšsēdētājs Ilgvars Muzikants.

Dziedāja Ulda Bērziņa vadītais vokālais kvartets.

Grūto gaitu, kas Rīgā, Skirotavas stacijā sākās 1941. gada jūnijā un aizveda līdz pat Tomskas apgabala Kalpaševas rajonam, atcerē-

jās Dzidra Blāķe. Toreiz — astoņus gadus veca meitene, skolas pārziņa (izglītota — tāpat bīstama cilvēka) meita. Tagad — cilvēks, kas līdz mielēm izbaidījis socialisma priekšrocības, savu dzīvi, savu pieredzi un zināšanas velta, lai palīdzētu likteņa biedriem, lai izzinātu citu Sibīrijas bērnu un arī viņu glābēju — 1946. gadā mājupvedēju — likteņus.

Preiļos nav citas piemiņas vietas, kur nolikt ziedus, iedegt svečiti, lūgties par Staļina laika cietumos un izsūtījumā zudušajiem radiem, draugiem un tuviniekiem. Nav citas vietas, kā vien par Māti Latgali miļi dēvētais pieminētais baznīcas dārzā. Tāpēc arī 14. jūnijā pie tā klusi sagula ziedi. Klusas asaras noraudāja sveces.

Klusi, bet apņēmīgi mēs teicām sev: «Nekad vairs!».

S. JOKSTE

ATTELOS:

«...mēs slēpām, mēs vēl tagad slēpjam un nemedzam atcerēties, kur bijām, jo mums sāp...» teica Dzidra Blāķe,

• šodien skan tikai sēru dziesmas.

•

J. SILICKA foto

Sociāldemokrātija ir dzīves veids

Lasot avīzes, klausoties radio, var secināt, ka Latvijas KP iekšienē risinās dažādas pārmaiņas. Pirmo lielāko pārmaiņu varēja konstatēt laikā, kad Latvijas Augstākā Padome atcēla Konstitūcijas 6. pantu, reizē arī deklarējot, ka Latvijas KP ir 1904. gadā dibinātās LSDSP mantiniece.

Tamlīdzīgas pārmaiņas ir turpinājušas visu laiku. Patreiz visaktuālākais ir jautājums par Latvijas Neatkarīgās Komunistiskās partijas nosaukuma maiņu. Ir pietiekami lemeslu domāt, ka LNKP tiks nosaukta par LSD — Latvijas Sociāldemokrātiju. Kāpēc tas tiek darīts un kas no tā mainīsies?

Lai atbildētu uz šiem jautājumiem, vispirms ir jāaplūko, kas ir sociāldemokrātiskā kustība jeb LSDP, kurai Latvijā nodibināja 1904. gadā, un kura pēc tam kļuva par LSDSP. Šī partija vienmēr ir bijusi antikomunistiska. Boļševiku opozīcijas frakcija LSDSP radās stipri vēlāk, un tikai 1914. gadā Briseles Kongresā boļševikiem Lenīna vadībā izdevās pārņemt savas rokās partijas vadību, izveidojot jaunu partiju VK(b)P. Šo notikumu rezultātā LSDSP pārtrauca legālo darbību un visus sakarus ar VK(b)P. Legālā darbība tika atjaunota 1918. gadā, kad LSDSP nēma aktīvu līdzdarību Latvijas Republikas nodibināšanā un P. Stučkas vadīto boļševiku padziņānošanā no Latvijas. Pēc Ulmana apvērsuma sekoja sešu gadu darbība pagrīdē. 1940. gadā, nodibinoties komunistiskajam režīmam Latvijā, pirmais represiju vilnis tika vērstis pret LSDSP biedriem, no kuriem reālais palika dzīvs. Pēc fašisma sagrāves un komunistiskā režīma atlaunošanas Latvijā, lebkāda cita politiska darbība tika neziņīgi apspiesta. LSDSP savu darbību turpināja trimdā kā LSDSP ārzemju komiteja.

Presē bieži nākas lasīt apgalvojumus, ka sociāldemokrātiskā kustība ir kreiso spēku kustība. Tā tas tiešām kādreiz bija. Bet kopš tiem laikiem aizritējuši daudzi gadu desmiti, šī kustība ir pārdzīvojusi lielas izmaiņas, praktiski tā ir pilnībā atteikusies no marksisma kā ideoloģijas un kļuvusi izteikti pretkomunistiska. Sociāldemokrātija vispār nav ideoloģija, tā neuzspiež cilvēkam kādu savu patiesību kā dogmu. Sociāldemokrātija, pirmkārt, ir dzīves veids. Par sociāldemokrātu nevar kļūt, nomainot partijas nosaukumu, ir jānomaina arī domāšana. Sociāldemokrātijas principi prasa, lai pirmajā vietā būtu sabiedrības un katra cilvēka intereses un tikai pēc tam tā saucamās valsts intereses.

Sodien sociāldemokrātiskās partijas ir drīzāk centra partijas nekā kreisās, kaut arī šīs iedalījums vispār ir novecojis.

Komunistiskā kustība visā Eiropā piedzīvo krīzi, bet šaubas, vai šo krīzi izdosies pārvarēt, tikai nomainot partijas nosaukumu un pieņemot skaistas programmas. Polijas un Ungārijas pieredze rāda, ka ar to ir daudz par maz. Kosmētiskie uzlabojumi neder, nepieciešamas nopietnākas izmaiņas. Šādu nosaukumu maiņas radā iespaidu, ka komunisti vienkārši grib aiziet no atbildības.

Par cik kompartijas rokās pašlaik atrodas lielākā daļa varas mehānismu, tai visvieglāk būtu panākt reālas pārmaiņas demokrātiskā virzienā. Pretendējot uz LSD nosaukumu, tas būtu viņu pienākums. Diemžēl, nēko vairāk par deklarācijām mēs nedzirdam. Tiesa, ir vēl «avižu kari» ar Rubīka partiju, mēģinājumi pataisīt Raiņu par komunistu un nepārtraukta rēķināšanās ar realitāti. Tikai nezin kādā realitātes tiek ignorētas, pasludinot tiesiskās pretenzijas uz 1904. gadā dibināto partiju.

LNKP nākotnē cer uz iekļaušanu Eiropas Sociālistiskajā Internacionālē. Šie centieni, protams, ir apsveicami, tikai nedrīkst aizmirst, ka Sociālistiskajai Internacionālei jebkāda komunistiskā ideoloģija ir nepieņemama un ka tur neuzņem partijas tikai to nosaukuma dēļ. Savas pretenzijas uz iestāšanos būs jāpierāda ar darbiem un jāpanāk piekrišana no LSDSP, kura jau ir Starptautiskās Internacionāles locekle.

Šī gada aprīlī Latvijā nodibinājās jauna organizācija, kas sevi nosauca par LSDP. Šai organizācijai praktiski nav nekā kopēja ar LSDSP. Jaunizveidotā organizācija ir politiski orientēta uz ciešu sadarbību ar kompartiju. Domāju, ka šī organizācijas rašanās ir inspirēta ar mērķi vājināt LSDSP pozīciju, radīt neizpratni vienkāršo cilvēku vidū un atvieglot LNKP izkārtnes nomaņu.

Cilvēkiem patreiz grūti orientēties politiskajā situācijā. Propagandas aparātam diezgan veiksmīgi ir izdevies radīt «labā komunistu» tēlu, kurš varonīgi cīnās ar «slikto» komunistu. Tikai tautai diemžēl tiek no tā maz labuma. Drīzāk aiz šīs ugunošanas tiek slēpta nevarēšana vai negribēšana ķerties pie nopietniem darbiem.

Arī LSDSP patreizējā situācijā nav viegli — informācijas blokāde republikāniskajā presē, VDK apmelojumu kampaņa, mēģinot no LSDSP iztaisīt teroristu organizāciju. LNKP nes funkcionāru neapmierinātību par aizņemto politisko nišu, kuru viņi jau sen bija noskatījuši priekš sevis. Bez tam, sociālistiskās demokrātijas principi, uz kuriem balstās mūsu partija, isti aktuāli būs tikai reālas demokrātijas apstākļos. Tāpēc mūsu partijas patreizējais galvenais uzdevums ar piedalīties kopējā cīņā par Latvijas Republikas atjaunošanu un patiesi demokrātiskas sabiedrības izveidošanu.

A. GARJANS,

LSDSP Latgales organizācijas priekšsēdētājs

Tirdzniecība: pieprasījums un iespējas

Pēdējā laikā arvien garāki kļūst deficīto preču saraksti. Sodien neviens nezina, ap kurām rīt sāksies ažiotaža, vai arī reāls to trūkums. Pajautāju Preiļu patērētāju biedrības priekšsēdētāja vietnieci tirdzniecības jautājumos O. KUKOREI par to, kā rit ledzīvotāju apgāde ar pirmās nepieciešamības un paaugstināta pieprasījuma precēm pilsētā.

— Deficīts ir arī mēbeles. Kā notiek to piegāde patērētāju biedrības veikalim šogad?

— Tā, kā nolemts paju biedru pilnvaroto sapulcē. Preiļi saņem 40 procentus no visām precēm. Sešdesmit procenti mēbeļu un pārējo preču pienākas laukiem.

No patērētāju biedrībai iedalītajiem fondiem neesam saņēmuši mēbeles par 16 tūkstošiem rubļu. Pārējās — saņemtas un iztirgotas, sadalot pa ciemiem un pilsētu, ledzīvotāji sortimentu zina, tāpat savu rindu. Saņēmam arī piecas importa virtuves iekārtas un 4 dzīvojamās istabas iekārtas. Lielu pieprasījums ir pēc baltajām guļamistabas iekārtām, alpūtas stūrīšiem «Stils». Saņēmam tikai vienu šādu guļamistabas garnitūru un 3 atpūtas stūrīšus. Tātad — ledzīvotāju vēlnes pēc šādām mēbeļiem palikušas neapmierinātas, jo rūpniecība tās ražo ļoti maz.

Preču saraksti, tāpat rindas ir redzamas pasūtījumu birojā. Patērētāju biedrības rīcībā (tā nobalsoja paju biedri) paliek 10 procenti no saņemtajām mēbeļiem. Sajos procentos ietilpst arī rūpnieciskais brāķis. Atlikumu pārdodam pēc iesniegumiem. Praktiski tās ir jaunās ģimenes, kam pēc iesnieguma atļaujam ārpus kārtas nopirkt vīniem nepieciešamās mēbeles. Retos izņēmuma gadījumos tie ir tirdzniecības darbinieki, kuri godprātīgi un ilgi strādā mūsī sistēmā.

— Otrs būtiskākais jautājums, kas satrauc ledzīvotājus, par ko daudz runā dažādās auditorijās, ir apavi. Varbūt varat informēt pircējus par to, cik un ko mēs saņemam? Kā šī prece tiek sadalīta starp laukiem un pilsētām?

— Lauku ledzīvotāji izteica vēlēšanos, lai tiktu organizēta izbraukuma tirdzniecība, bet pilsētas padomes deputāti balsoja par to, ka izbraukuma tirdzniecība pa organizācijām ir jāpārtrauc. Kas ir vinnējis? Manuprāt, tomēr laucinieki. Jo uz salmniecību aizvestās preces tomēr nopērk tikai tur strādājošie. Pēdējā laikā izbraukumus organizējam uz kolhozu «Galēni» kur pārdevām apavus par 9 tūkstošiem rubļu, kolhoza «Rūšona» — par 1,9 tūkstošiem rubļu, Kirova kolhoza — par 3,6 tūkstošiem rubļu. Pavisam bija prece par 36 tūkstošiem rubļu (arī sporta apavi, kedas).

Tas, ka apavus saņemam maz, nav nekāds noslēpums. Ar katru pļevdumu apavi cenās ir pieaugušas. Tāpēc nav jābrīnās, ka naudas izteiksmē pilsētā apavus saņem pārdevuši par 36 tūkstošiem rubļu, bet to skaits ir nepietiekams, lai importa apavus iegādātos visi. Traģiskāk, ka pēdējā laikā veikalā plauktos nav pat pašražoto apavu. Iemesls viens: mūsu rūpniecība, kuras saņēma importa ražošanas iekārtas, tagad jānorēķinās ar ārvalstu uzņēmumiem.

Es gribu aicināt pircējus būt izturētākiem un neapvainot par tukšiem plauktiem pārdevējus. Nav pārdevēju vaina, ka grupa pilsētas ledzīvotāju, tajā skaitā, ciganu tautības pārstāvji (kuri,

acīmredzot, nekur nestrādā) augām dienām dežurē pie nodalām un, protams, ir pirmie, kas nopērk deficītus. Nav nekāds noslēpums, ka daļa iebraucēju veikli iemanījušies «aizņemties» (acīmredzot, par samaksu) paju grāmatnās, lai nopirktu preces, kas domātas rajona cilvēkiem. Galu galā arī cilvēkiem pašiem jābūt godīgākiem un nav jāļauj mūsu veikalos izpirkt to mazumiņu preču, kas domātas mums pašiem.

— Jūs runājat pa preču resursu aizsargāšanu. Preiļieši vairākkārt izteikuši pretenzijas par to, ka nereti nodalās iebraucējiem dažkārt neprasa ne paju grāmatni, ne vizītkarti, ledzīvotāji ir izteikuši priekšlikumus, lai izņemās dienās rūpniecības preču veikali tiktu slēgti un pārdevējas varētu atpūsties. Vai tas ir reāli?

— Mums nebūtu pretenziju par to, ka tirdzniecības darbiniekiem būtu brīvdienu arī sestdien. Bet kā uz to skatīties rajona vadība un deputāti?

Kas attiecas uz preču resursu aizsargāšanu, tad pagaidām laikam tomēr bez vizītkartēm un paju grāmatinām neiztik. — Nupat patērētāju biedrība ir noslēgusi līgumu ar ukraiņiem par preču apmaiņu. Cik lielos apmēros šis darījums papildinās mūsu veikalā plauktus? Ko mēs varam dot preti?

— Jā. Mašīnas no Rovnas jau ir ceļā ar precēm. Saņemsim apavus, šūtos izstrādājumus, dārzeņus. Preti pagaidām varam atdot tikai skolēnu formas tērpus, kuri mums pērn iekrājās noliktavās, jo mūsu bērniem formas tērpus vairs nepērk. Zēl, ka mums nav ko piedāvāt. Šādus līgumus varētu noslēgt arī ar citiem kooperatoriem.

— Dzird ledzīvotāju neapmierinātību par to, ka uz taloniem nevar nopirkt salmniecības ziepes. Kāpēc?

— Par mazgāšanas līdzekļiem gan vairs nevajadzētu diskutēt un strīdēties. Fondi lielāki. Bez pārtraukuma ir veļas pulveris, tualetes ziepes. Bet angļu ziepes, par kurām sacēlās dažādas runas, vispār vairs neviens pie mums nepērk un laikam būsim spiesti pārdot citiem. Tiesa, salmniecības ziepju fondī nav tik lieli, lai izdotu talonus. Un tā nav mūsu vaina, ja ir izdots vairāku talonu nekā iedalīts preču.

— Ko jūs novēlētu tagad tik pirtgribošajiem cilvēkiem?

— Nevainot preču trūkumā pārdevējus, neturēt viņus aizdomās par preču aizturēšanu vai izpārdošanu zem letes. Katrā preču saņemšanas un pārdošanas reizē tagad nodalās ir atbildīgi patērētāju biedrības darbinieki, kuri pārbauda saņemto un iztirgoto preci. Sodien visi grib pirkt tikai importa audumus, importa apavus, importa šūtos izstrādājumus. Es nepārmētu cilvēkiem, ka viņi to vēlas darīt. Diemžēl mums šo preču nav. Laikam arī pašiem jāstrādā labāk, lai republikā sarāžotie apavi apgērbī būtu ļabi un pietiekoši daudzuma. — A. ILJINA

Ceļa sākumā

Upenieki — kolhoza «Stjukalns» centrs — viens no rajona attālākajiem nosaukumiem. Bet vai tādēļ šeit būtu mazāka rošība kultūras dzīvē? Nebūt nē!

Un it sevišķi pēdējos divos gados, kopš uz šejieni pēc Rīgas Kultūras un izglītības darbinieku tehnikuma beigšanas atnāca strādāt Anita Briška (attēlā). Pati dzimusi un augusi tepat kāimīnos, bet jau citā rajonā. Un tagad tie daži kilometri tikai veicina sacensības garu. Ja Dekšārēs var atzīmēt savu novadnieku jubileju, tad to varam arī šeit, ir pašiem sava dzimniece. Dzērķsteņa. Un to der ielāgot turpmākajā darbā. Ja kāimīni uzcēla sev skaistu brīvdabas estrādi, tad... Šajā jomā ir ne reizi

vien pārspriests ar kolhoza un pagasta izpildkomitejas darbiniekiem.

Stāsta, ka nabadzība esot ar izdomu bagāta. Protams, ja ir urdoša

augšupieksme un apņēmība nenolaist rokas. Tāpēc lielāko daļu kolektīvu Anita vada pati. Jauniešu deju kolektīvu un mazos deju kolektīvus, deju kolektīvus... Upeniekos ir gandrīz vai lielākais maksimālais skaits pašdarbības kolektīvu skaits starp lauku kultūras iestādēm rajonā.

Jau pašā sākumā jaunieši atpūtas vakaros atteicās no diskotēkas. Pirmie rajonā! Šeit ciena tur tikai «dzīvo» mūziku. Un tādēļ ir pašiem savs estrādes ansamblis. Aicinot deju orķestri no citurienes, tūlīt būtu jādomā, vai būs tik daudz apmeklētāju, lai varētu samaksāt muzikantiem.

RTkojot masu pasākumus, Anita vienmēr cenšas veidot ko labu, interesantu un vēl nebijušu, kas katru reizi ir negaidīts notikums. Un tādēļ uz kultūras namu atrod ceļu ļabi, atsauktīgi un darboties gribošī cilvēki. Un viņus kopā pulcina jaunā kultūras darbiniece Anita Briška. Pulcina ar vēlēšanos cilvēkiem darīt labu. Pirmie darba gadi Upeniekos apliecināja, jauniešes profesionālo gatavību un varēšanu. Turpmākie solis būt vēl sāpīgāki, bet ne mazāk interesanti, jo Anita nu jau ir studente. Tas noskaidrojās nesen notikušajā kolokvijā. Latvijās Valsts konservatorijā uz Daugavpils Pedagoģiskā institūta bāzes turpmāk sagatavos kultūras darbiniekus Latgales novadam. Un Anita Briška ir starp šiem pirmajiem.

V. ROMANOVSKIS
J. SILICKA foto

7. jūnijā Līvānos tika noslēgts sadarbības līgums starp Latvijas Kultūras fondu un Līvānu pilsētas TDP izpildkomiteju.

Līvānu pilsētas Vidus kultūras konsultatīvās komisijas aktīvistu aicināji bija leradušies — LKF priekšsēdētājs I. Ziedonis, arhitekts M. Lūse un LKF Daugavas komisijas koordinatore M. Urme.

No mūsu puses sarunā piedalījās — Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Znotiņš, arhitekts V. Ozola, mākslas skolas direktore V. Rusina, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece V. Vucāne, rajona galvenais arhitekts V. Nikolajevs, kultūras nodaļas vadītāja M.

Līgums noslēgts

Līvānē, kā arī vairākas citas sarunu galarezultātā ieinteresētas personas.

Galvenokārt tika skatīti jautājumi par Līvānu pilsētas tagadni un perspektīvām un par Daugavas krastu sakopšanu. Kā radās, nebūs viegli atbrīvot Daugavas krastus, kuros iekārtoti mazdārzīni, jo sevišķi tāpēc, ka ap Līvāniem citas šim nolūkam nepieciešamās zemes eluži vienkārši nav. Un tomēr — viens no galvenajiem kultūrvides atveseļošanas uzdevumiem ir pus-salas un uz tās atrodošos arhitektūras pieminekļu sakopšana, jo

ši teritorija turpmāk būs uzskatāma par Daugavas aizsargājamo zonu.

Līgums paredz, ka LKF un Līvānu pilsētas izpildkomiteja kopīgi realizēs Daugavas programmu saskaņā ar šīs programmas plāniem. (Par kopīgu pasākumu finansēšanu katrreiz tiks slēgti atsevišķi līgumi.) Līvānu pilsētas izpildkomiteja atbilstoši līgumam aņemas: — nodrošināt pilsētas un Daugavas krasta pilsētas robežās sanitāru sakopšanu,

— saglabāt un sakopt pilsētas rietumu un centrālajā daļā iz-

veidojušos vēsturisko pilsētubūvniecisko vidi.

— sakopt pussalu un taiā esošo veco muižas stāli un klēti.

— izveidot Daugavas muzeju kādā no Līvānu vēsturiskajām ēkām.

— kopā ar Turku pagasta TDP apzajumot pilsētas attīrīšanas iekārtu būves.

LKF savukārt aņņemies: — nepieciešamības gadījumā sniegt finansiālu palīdzību vai piešķirt aizdevumu vēsturisko objektu atjaunošanai vai sakopšanai.

— sniegt metodisku palīdzību pussalas sakopšanā un taiā esošo vēsturisko objektu atjaunošanā.

LKF pārstāvji solīja Līvānu pilsētas izpildkomitejas un arī citu rajona iestāžu rīcībā nodot Daugavas ielejas ainavas kartes.

Vēl tikai jāpiebilst, ka līgums stāties spēkā ar tā parakstīšanas brīdi un darbosies līdz 1995. gadam.

Nākošajā dienā LKF pārstāvji ierīzās Jersikā, vēlēās redzēt Daugavas krastu pagasta robežas. Ipašu «pārsteigumu» un pretenziju nebija, ja nu vienīgi pret kolhoza izgāztuvi, kas atrodas netālu no Daugavas.

Vasaras nogalē LKF pārstāvji būs Preiļos. Lai ar rajona vadību saskanotu kultūrvides veidošanas un atveseļošanas pasākumus.

S. JOKSTE

PĒTERIS ZEILE, profesors

Šveice, 1990. gada aprīlis

(Turpinājums. Sākums 66. — 71. numurā.)

Savukārt Franko Masoni — Sveices Valsts Padomes (parlamentā) loceklis un Arlietu komisijas priekšsēdis savā referātā «Kultūra un brīvība», kā arī diskutējā mums atklājās kā izsmalcināts politiķis un reizē augstas kultūras cilvēks. Viņš uzsvēra: Mēs nekad neesam atzinuši Latvijas aneksiju, un Sveice joprojām juridiskā līmenī atzīst Latvijas Republikas de jure pastāvēšanu. Taču mēs Baltijas valstu neatkarību varēsim atzīt tikai tad, kad tās būs īstenojušas tiesu, vispusīgu un efektīvu suverenitāti. Mēs savā laikā neatzinām Čankaiši režīmu Taivānā, bet Ķīnas TR, kurā tika īstenota reāla suverenitāte. Es saprotu, ka tas jūs neapmierina. Taču tāda ir visu Rietumvalstu nostāja. Mēs esam neitrāla valsts, taču mēs izsakām savu morālu atbalstu un esam cieši pārliecināti par Latvijas un pārējo Baltijas tautu neatkarības lietas uzvaru. Te plakātu izstādē parādīts arī dialogs starp cilvēkiem un gaile. Taču mēs dzīvojam laikmetā, kad cilvēka brutālais spēks atkāpjas tautu brīvības centieni priekšā...

Masoni kungs ieteica negaidīt Rietumvalstu oficiālo atzīšanu, bet nostiprināt savas pozīcijas Eiroparlamenta apriņķā, arī UNESCO un ANO...

Sveices sabiedrību un žurnālistus īpaši saistīja A. Gorbunova diplomātiski niansētais ziņojums par situāciju Latvijā un mūsu ceļu uz neatkarību. Viņam bija jāsniedz intervijas daudziem Sveices un citu zemju žurnālistiem. Daudz laika viņš pavadīja konstruktīvās sarunās ar Masoni kungu, kuram šajā četrvārdlu valstī ir milzīga pozitīva pieredze starptautisko jautājumu risināšanā, kas mums tik aktuāli.

Vita Matīsa Sveices presē un arhīvos atradusi jaunus materiālus par latviešu sociāldemokrātu darbību Sveicē un Raiņa lomu šajā situācijā. Taču referāta tēma «Latvija un Sveice. Vēsturiskie kultūras un praktiskie sakari» plašināja minētā jautājuma aploci par kultūras sakariem pagātnē un nākotnē.

Plakātu un fotogrāfiju izstādes atklāšana, Džeimas Skulmes ziņojums «Latviešu māksla Eiropas kontekstā» ar diapozitīviem, konference par Raiņa un Aspazijas daiļradi (piedalījās 10 referenti). G. Grīnumas atvestā ekspozīcija par abu dzejnieku dzīvi un jaunradi Sveicē un viņas referāts «Raiņa kā latviešu nacionālās identitātes stiprinātājs». J. Podnieka filmas «Mēs saīsinātā varianta demonstrācija, koncerti, S. Vieses jaunās grāmatas «Gājēji uz Mēnessdāru» pirmo autoreksemplāru (ar San Salvatores kalna siluetu uz vāka) parādīšanās... Tas viss kopumā Luģano forumu vērtā par nozīmīgu, daudzpusīgu sabiedrisku un kultūras pasākumu, kas, neapšaubāmi, ielies vēsturē.

Nobeigumā vēl dažas pārdomas par Sveici, tās nacionālo struktūru, dažiem ekonomiskās un sociālās dzīves aspektiem. Tie mūs var īpaši interesēt, uzskatot neatkarīgās valsts ceļu.

Raiņa dienasgrāmātā (1.3.12.) cita starpā atzīmē: «...Sveicesi (...) ir savu zemi organizējuši uz vislabāko; viņiem daudz kārtības, izturības, sistēmas. Tas nav mūsu raksturs. To vajag iegūt. Vajag garīgi organizēt savu tautu.»

Sveice ir konfederatīva republika un tās esamības pamatprincipi: «Vienība — jā! Vienveidība — nē!». Tā ir 26 līdztiesīgu kantonu — republiku apvienība. Visas trīs galvenās valodas — vācu, franču, itāļu ir valsts valodas, bet dažos gadījumos par tādū tiek atzīta arī retoromāņu, ko lieto galvenokārt vienā dienvidaustrumu (Graubīndenas) kantonā. Katrā attiecīgās pamatvalodas kantonā visi uzraksti, dokumentācija utt.

— tikai vienā šī kantona valodā. Parlamentā katrs deputāts runā sava kantona valodā. Sveicē kultūras iestādes un to funkcionēšana nav koncentrēta kādā vienā centrā, bet izvietota vienmērīgi visos reģionos. Vāciešiem šādi centri ir Cīrihe, Bāzele, Berne, frančuļiem — Zenēva un Lozanna, bet itāļiem — Luģano. Šajos centros atrodas TV un radioaidījumu centri, laikrakstu un grāmatu izdevniecības. Ja kultūras ziņā Sveice ir daudzveidīga, tad politiskā ziņā — izteikti vienota.

Sveicē lielas tiesības ir kantonu padomēm jeb valdībām. Tās var izvest referendumus, pēc noteikta daudzuma parakstu savākšanas ierosināt izmaiņas gan kantonu, gan visas valsts likumos. Sveice nemītīgi pilnveido savu konstitūciju atbilstoši izmaiņām dzīvē.

Sveices divpalātu parlamentu veido Nacionālā federatīvā Padome (200 cilvēki) un Kantonu padome (pa divi deputāti no katra kantona). Valdību — Federālo padomi veido 7 locekļi, kas ievēlēti uz 4 gadiem. Augstākā juridiskā instance — Federālā tiesa, kurai liela loma kantonu un valsts kopumā attiecību saskaņošanā. Prezidentu uz vienu gadu ievēl Federatīvā sapulce. Nevienu prezidentu nevar ievēlēt divas reizes. Valdībā obligāti jābūt locekļiem no Bernes un Cīrihes kantoniem un ne vairāk kā vienam pārstāvim no atsevišķa kantona.

Augsto labklājības, sociālās nodrošinātības līmeni Sveicē nosaka ne tikai katra cilvēka strādīgums, augstā kvalifikācija un kompetence jebkurā darbības jomā, kārtīguma mīlestība. Taču liela nozīme ir arī tam, ka Sveice neizšķiež līdzekļus brunošanās vajadzībām. Skērsojot Sveici, uzturoties vairākās pilsētās, mēs neredzējām nevienu karavīru. Vairāk viņi ir Bernē vai Zenēvā, kur atrodas federatīvās un starptautiskās iestādes, vai atrodas kazarmās? Mums parskaidroja, ka Sveices armijā esot 20 tūkstoši karavīru un viņi pulcēties rudenos uz tradicionālajiem manevriem. Jauniesaukto apmācības notiek tikai 4 mēnešus.

Vēlāk viņi pulcējas tikai uz īslaicīgiem manevriem. Starplaikā katram jauniešaucamajam ierocis ir formas tērps atrodas viņa mājā. Noteiktā laikā viņš ierodas kantona šautuvē, lai iegūtu noteiktu punkti, skaitu šajā disciplīnā. Sveices situācijā var izlikties absurda tāda situācija, kāda veidojās pie mums, kad Rīgā Lietuvas blokādes dēļ pietrūka benzīna, lai pievestu produktus veikaliem un bērnu iestādēm, bet armija, apstiprinot savas ambīcijas, daudzās dienas gatavojās 9. maija parādei zemes un gaisa tehnikā sadedzinot milzīgu daudzumu deficītās degvielas.

Sveices panākumi top jo apbrīnojamāki, zinot, ka no tās 41,3 tūkstošiem kvadrātkilometru tikai viena ceturtdaļa teritorijas (vai 11680 km²) ir lauksaimnieciski izmantojama un apdzīvojama. Pārējo aizņem kalni. Salā mazajā teritorijā dzīvo 6,6 miljoni iedzīvotāju (no tiem ap 1 miljons ārzemju pilsoņi). Uz vienu kvadrātkilometru ienāk 158 iedzīvotāji. Lielā celtniecības vērtiena dēļ šī platība samazinās, un zeme te ir ļoti dārga. Statistiski aprēķinājuši, ka pēdējos gados vienā minūtē Sveicē tiek radīti 20 — 30 kvadrātmētru cilvēkiem derīgās platības.

Sveices franks daudzus gadus desmitus ir stabils konvertējama valūta. Raiņš 1907. gadā atzīmē, ka viens konvertējams cara rublis pielīdzināms divām Sveices naudas vienībām (toreiz — markām). 1987. gadā 100 franki tika (mākslīgi, neadekvāti) pielīdzināti 38,71 rublim. Sodien par 100 frankiem jāmaksā 400 rubli, pie tam tas tiek darīts tikai izņēmuma gadījumos, kā tas bija mūsu braucienā.

(Окончание следует)

No seniem laikiem krātā tautas gudrība mūs vēl un vēl pārliecina, ka ikvienai zālītei savs spēks un savs pielietojums. Vajag tikai zināt, kādā nolūkā un cik daudz rīvēti, ostīti vai iekšās ieņemt. Un to, ka tautas medicīna mūsu laudīs ir lielā cieņā, apliecināja nupat notikušās sējumu skates rajona kolhozos un padomju saimniecībās. Vēl tik daudz kur varēja redzēt tīri labi izdekušos mēģinājumus saudzēt dabu — līdzās neizskatīgiem sējumiem treknas un leknas uzvaroši zaļoja visdažādākās zāles un nezāles.

Ja kādam pienāk nestunda un ir vēlēšanās ārstēties ar tautas medicīnas līdzekļiem, droši var braukt uz Rudzātu padomju saimniecību, kolhoziem «Ezerciems»

Sākam ielīgot Jāņus...

Visa laba Jāņu zāle...

un «Sīļukalns». Tur zinātāji varēs plūkt klēpjiem vien, klēpjiem vien. Un ne jau tikai veselības uzlabošanai. Rudzupuķes meitām noderēs vilnas zeķu krāsošanai, no gārsām un kosām sivēni labi ņemas apaļumā. Aitas ziemā labprāt paskrimškinās vibotņu slofīnās, bet svaigus un labi saka-pātus pelašķus ar rūgušpienu droši var likt priekšā mūžam nepieēdināmiem tītarēniem. (Tālād' visādu labumu kolhozu tīrumos ir pa pilnam.

Kad Jāņudienas saldaļs alutiņš

krietni iebaudīts, tad ne vienam vien spēkavīram galvā reibonis iemetas un kājas tik uz ceļa malu vien velk. Tad nav nekāds brīnums, ka var gadīties arī nelabs kritiens. Aizaugušā grāvi viegli krist — tādu secinājumu izdarījuši un pie tā stingri turas agrofīrmā «Sarkanais Oktobris» un kolhozā «Dubna», jo tieši šajās saimniecībās ir vissīkāk sakoptie grāvji.

Tagad jau visi, kam vien tiek kāds stūrītis, kāds pleķītis zemes, cenšas sagādāt savai iztikai nepieciešamo. Vistāupīgāk platības izmanto Vārkavā, kur ap mājām varēni kuplo nezāles, atvainojiet, jāpuzāles. Gan jau noderēs saimniecībā...

Un tāpēc: — Visa laba jāņu zāle, ligo...

Kas jāzina pie alus darīšanas

Jā, tālu gan aizgājuši tie labie laiki, kad mūsu novada slava alus brūvēšanā skanēja tālu jo tālu. Tagad jau dzirdama tikai tāda kusla atbals. Kā gan citādi lai nosauc to bālo un gandrīz bezgarīgo šķidrumu pudelēs, uz kurām rakstīts «Senču», «Latgales» vai pat «Porteris». Ar to alutiņu, kāds tēvu un vecvēnu pirtīnās darījis, mūsdienai padzērienam ir visai tāla radniecība.

Kas par vainu šādai amata pāpūšanai? Par to tagad spriež daudzi un tik raksta vēstules uz «Lauku Avīzi» — kā darīt alu? Tie jau gudri, stāsta par maksimālu fermentu uzkrāšanu graudos, dzīvības procesu intensitāti, par brīvajām aminoskābēm un šķīstošajām olbaltumvielām.

Taču vajag tikai pameklēt — īsti alus darīšanas meistari vēl ir saglabājušies arī mūsos. Tāpēc der ieklausīties dažos vērtīgos padomos.

- Mieži iesalam mērcējami akas ūdenī divdesmit četras stundas no vietas.
- Diedzēšana jāturpina tik ilgi, kamēr grauds kļūst saldens.
- Pie iesala kaltēšanas svarīgi ievērot temperatūras režīmu atkarībā no tā, vai grib brūvēt gaišo vai tumšo alu.
- Cukura lietošana galīgi nav pieļaujama, kas atbilst pilnībā mūsdienai deficīta sistēmai (dažas saujas var iebērt vienīgi apīņos).
- Apīņu gan nav jāzēlo, lai alutiņam piefiek rūgtuma un lai putas ap krūzes malām turas.
- Vispareizākās proporcijas būs tad, kad ievēros tā saukto maizes mēru — no spainā iesala spainis alus.
- Taču pats galvenais alus brūvēšanā izrādās kurināmais. Un tāpēc jau laikus jāsaģādā veci mieti un mietu gali, ratu

ritēni vai pat rumbas, kā arī nevajadzīgas lupatas. Attiecīgā secībā šis kurināmais alus brūvēšanas procesā tad arī pielietojams.

Kad viss izdarīts, kā padomos teikts, tad alus brūvētājs var būt drošs, ka dzēriens izdēvies godam. Lai tik nāk Jāņa bērni un iebauda. Kad iedzers pirmo krūzi — alutiņš iesīti sakarsušajās galviņās kā ar mietu. Kad iedzers otro krūzi — sagriezties kā ratu ritēni. Kad iedzers trešo krūzi... Jā, tad gan ir jāmeklē ozolu paēna vai paparžu dzungļi, jo kājas samētiēs tik mīksts kā lupatās.

Nu, Jāņa bērni, dzeriet veselīgi!

Jāņa māte alu dara, Bīti bāza kabatāji, Lai dzied viņas dzērājiņi Kā bitītes stropiņāji.

Jāņu tēvis priecīgs gāja Pagarabāji tapu raut; Putodamies alutiņis Jāņu bērnu sveicinā.

Dodi alu, Jāņa tēvs(j), Tad augs mieži uz akmeņa; Ja nedosi, tad neaugs Ne druviņas vidiņā.

Žigli, žigli, Jāņu tēvs, Ko tik ilgi kavējiesi! Vai tev bija pazudusis Pagarbiņa atslēdzin's!

Nezālēs leaugušas ir daudzas mājas Prciļos. Seit — māja, kas atrodas Skolas ielā 18. Tā varētu būt arī Pļaviņu ielā 18. māja un daudzas, daudzas citas...

Tautu meita lietījās, Savus dārus ravējusi; Kuplas augs sīkās nātres, Vēl sīkākas balandītes.

Kas piesēja melnu zirgu Pie Jānīša klēts durvīm! Dieva dēli piesējusi, Miežus, rudzus mērodami.

Brien, Jānīti, rudzu lauku Ar pelēku mētelīti, Izbrien lāčus, izbrien smilgas, Pamet skaidro labībiņu.

J. ZANDES foto

Junijs prosa dorbūs teirumā

Symā mēnesi ikreiz breivoks laiks, topčē joutloboj celi, tylii, joizteirēij vaci un joruk jāuni grovi. Vyspyrms grovi napicisami teirumus, tod pļovos un ganeibos. Mēneša sokumā tev jobjun kdrteiba sina pļauanam reikim: izkaptim, mašinom un grobeklim.

Kūkim sina žocešonai un obuleņa kaltēšonai jobjut gotovim. Joizteirēj škyuni, kletis un pogrobi. Josagalavoj morki lynu mercešonai. Klāvūs iznyunoj nušas, litojot mušu indi. Mēneša beigos joisoc sina, bet it sevišķi obuleņa pļaušona. Vyspyrms jopļauņ agrais

sorkonais obuleņš, jo otolu atstoj sāktai. Joveļteij uzmanaiba coļu audzēšonai. Joškuroj putni jo-tur gailēši atsevišķi nu vistenom. Augļu un sakņu doržā jovad naitaideiga ceļņa ar kaiteklim un slimeibom. Jovogoj kartupeļi. (Tāvu zemes kalendars, 1944.)

Redaktora v. L. KIRILLOVA

Cilvēks un uguns: draugi vai ienaidnieki?

— Mēs iesakām jums atmet smēķēšanu, bet — ja nesiet vēl atmetis, vismaz neizmēģiniet degošus sērkokus un smēķa galus.

— Mēs iesakām retāk lietot elektrosildītājus, bet — ja esiet tos ieslēguši, tad neaizmirstiet tos izslēgt.

— Mēs iesakām nepārkurināt krāsnis, bet — ja tas tomēr noticis, neturiet vaļā krāsns durtiņas!

— Mēs iesakām nežāvēt neko virs gāzes plīts, bet — ja nu tomēr...

Nē!

Nekādu «ja», nekādu «bet», nekādu «tomēr»!
Ar uguni — tikai «Ne»!

NEMETIET zemē degošus sērkokus un smēķu galus!

NEATSTĀJIET ieslēgtus elektrosildītājus!

NETURIET vaļā degošas krāsns durtiņas!

NEŽĀVEJIET neko virs gāzes plīts!

UGUNS — JŪSU DRAUGS.

UN ACUMIRKLI VAR KĻŪT IENAIDNIEKS.

Atcerieties to vienmēr!

LPSR Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības pārvalde
LPSR Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību
Centrālā padome

LIVĀNU STIKLA FABRIKAI

darbā vajadzīgi:

galvenais enerģētiskis,
inženieris enerģētiskis,
inženieris mehāniskis,
ventilācijas inženieris
(meistars),
transporta ceha mehāniķis
vai meistars,
uzmērītājas,
krāvēji,
dzelzceļa montieris,
metinātāji,
sagādes aģents,
nogādātāji uz presi,
krāvējs ekspeditors,
ventilācijas atslēdznieks,
slipētāja (ar dimanta urbi),
autovadītāji 1. cehā,
stikla kausētāji,

stikla formējošo mašīnu
operatoru mācekļi,
stikla formējošo mašīnu
operatori,

fideru taisītāji,
transporta strādnieki,
šihtas veidotāji,
stikla pūtēji un to mācekļi,

presētāji,
automātikas un kontrol-
mērinstrumentu atslēdznieki,
apdarinātāji un to mācekļi,

iebērēji,
tilta celtni mašīnists,
slipētāja,
elektromontieri,
maiņas atslēdznieki.

Pieteikties Livānu stikla
fabrikas kadru daļā, tālruni:
43171, 44479.

Lai pār tavu rūpju mūžu
Kapu kalnā salda dusa.

(F. Bārda)
Izsakām dziļu līdzjūtību Al-
bertam Skrūzmanim sakarā ar
MĀTES nāvi.

Preiļu SCO celtnieku iecirkņa
kollektīvs

Nem no mums tās gaišās stundas.
Kurās bieži kopā būts.
Lai tev dzimtas zemes vēji
Siltu miega dziesmu dūc.

(L. Vāczeris)
Izsakām dziļu līdzjūtību
EVALDA SPŪLA piederīgajiem
sakarā ar viņa nāvi.

Mājas kalmīni

Nav tādu vārdu, ar ko izsmelt
bēdas
No sirdīm, kuras sāpēm
piellūšas.

(A. Elksne)
Smagajā bridī, kad launais
Iktenis pēkšņi apstādīnājis JĀ-
NA RENTNIEKA dzīves gaitu,
esam kopā ar viņa dzīvesbiedri
un pārējiem tuviniekiem.
Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

6 mēneši, pārējās — 3 gadi
10 mēneši.

● Vidusskolu beigušos uz-
ņem tikai otro kursu papild-
dināšanai bez iestājeksa-
meņiem.

Tehnikumu beigušie iegūst:
agronoma,
tehniķa — elektriķa,
tehniķa — mehāniķa,
grāmatveža — plānotāja
ar mājturības pamatiem
kvalifikāciju
ar tiesībām iestāties augst-
skolā.

Mācību laikā tiek iegūtas
darba profesijas: atslēdz-
nieks, traktorists — mašī-
nists, A, B, C kategorijas
vadītājs, elektromontieris,
mašīnrakstītāja — lietvede.

Sekmīgie audzēkņi saņem
stipendiju 30 rubļus mēnesī,
teicamnieki par 50 procent-
tiem vairāk, uz «labi» un
«teicami» — par 25 procent-
tiem vairāk, no saimniecī-
bām komandētie — par 30
procentiem lielāku.

Tehnikumā ir koptāls un
kopmītnes, darbojas dažādi
pašdarbības un tehniskie
pulciņi, sporta sekcijas.

Iestājoties tehnikumā jā-
iesniedz šādi dokumenti:

DAGDAS LAUKSAIMNIECĪBAS ARODVIDUSSKOLA

(pasta indekss 228474, Krās-
lavas rajons, Dagda, Brīvī-
bas ielā 3, tālruni 53559,
53092)

1990.-1991. mācību gadam
uzņem audzēkņus šādās spe-
cialitātēs, kurās vienlaicīgi
iegūst vidējo izglītību:

Plaša profila traktorists
mašīnists, remontatslēdz-
nieks.

Apmācības krievu un lat-
viešu valodās, mācību ilgums
divi gadi desmit mēneši.

Meliorācijas darbu meha-
nizators, remontatslēdznieks,
autovadītājs.

Mācības notiek latviešu un
krievu valodās, mācību il-
gums divi gadi desmit mē-
neši.

Sieviešu vieglo virsdrēbju
šuvējs ar piegriezēja iema-
ņām.

Mācības notiek latviešu un
krievu valodās, mācību il-
gums divi gadi desmit mē-
neši.

Mājturība ar iemaņām
strādāt par šuvēju, lopkopē-
ju, dārzkopi.

Mācības notiek latviešu un
krievu valodās, mācību il-
gums divi gadi desmit mē-
neši.

Specialitātēs, kurās netiek
iegūta vidējā izglītība:

Traktorists mašīnists ar
biškopja iemaņām.

Mācību ilgums — divi gadi.

Traktorists mašīnists ar
gāzes un elektrometinātāja
iemaņām.

Mācību ilgums — divi gadi.

Mūrnieks betonētājs, apme-
tējs ar krāšņu mūrnieka iema-
ņām.

Mācību ilgums — divi gadi.

Traktorists mašīnists (uz-
ņem audzēkņus no 16,5 gadu
vecuma). Mācību ilgums —
viens gads.

iesniegums (veidlapas var
saņemt tehnikumā).

izglītības dokuments (ori-
gināls),

izziņa par veselības stā-
vokli (086/y veidlapa),

4 fotokartiņas (ar izmēru
3x4 cm),

raksturojums,

izraksts no darba grāma-
tiņas (ja ir praktiskā darba
stāžs),

norikojums (ja mācīties
komandē lauksaimniecības
uzņēmums).

Iestājoties jāuzrāda dzim-
šanas apliecība vai pase,
karaklausības apliecība vai
ciema padomes izziņa (zē-
niem).

Dokumentus pieņem līdz
1. jūlijam, vidusskolu beigu-
šajiem līdz 14. augustam.

Mācību sākums 1. septem-
bri.

Satiksmē ar autobusiem
līdz Kārsavai, ar vilcieni
— līdz Kārsavas vai Mal-
navas stacijai.

Ir piļsētas autobuss «Kār-
savas stacija — Malnava».

Tehnikuma adrese: 228051,
Ludzas rajons, Malnavas
sovhoztehnikums, telefons
Malnavā 31274 vai 33105.

Slaucamo iekārtu operators.

Mācību ilgums — viens gads.

Jāiesniedz šādi dokumenti:
iesniegums,

dokuments par iegūto iz-
glītību (origināls),

medicīnas izziņa (forma
086/y),

6 fotokartiņas (3x4 cm),
dzimšanas apliecības kopī-
ja.

Arodvidusskolai ir kopmīt-
nes.

Tiem, kuri vēlas mācīties
grupās, kurās tiek iegūta vi-
dējā izglītība, jāiesniedz
eksāmenu lapu.

Grupās bez vidējās izglīti-
bas uzņem bez iestājeksa-
meņiem. Notiek pārrunas izvēlē-
tajā specialitātē ar visiem,

kuri vēlas mācīties. Šī gada
11. jūnijā plkst. 10.00 uzņem-
šanas komisija rīko pirmās
pārrunas, par turpmākajām
ziņosim, saņemot dokumen-
tus.

Dokumentus pieņem līdz
10. jūlijam, pēdējais uzņem-
šanas termiņš — 13. jūlijs.

Cik grūti ticēt, ka nekad valrs
dzīvē

Mums neiznāks ar tevi parunāt.
Un tavu smaidu, vienkāršu un
siltu.

Mums vajadzēs tik sirdis
saglabāt.
(G. Selga)

Izsakām dziļu līdzjūtību Skaid-
rītel Rentnieci sakarā ar VIRA
nāvi.

Kalmiņi un ēdnīcas kolektīvs

Baltie bērzi, salciņi klusu.
Sveiciet tālos apvāršņus.
Mātes sirds ir aprimusi,
Caklās rokas mierā dus.

(Z. Purvs)
Izsakām līdzjūtību Valentīnai
Aninai, MATI pēdēja gaita pa-
vadot.

Preiļu autostacijas kolektīvs

Kāpēc tik pēkšņi, kāpēc bez
atvadu vārdiem
Aizcirti mūžības vārtus?
(O. Vācietis)

Izsakām līdzjūtību Albinai
Spūlei, DELU Evaldu pāragri
zaudējot.

Kazēru fermu kolektīvi

● LAIKRAKSTĀ PUBLICĪTĒ MATE-
RIĀLI NE VIENMĒR ATSPOGŪLO RE-
DAKCIJAS VIEDOKLI PAR PERSONU
VĀRDU UN UZVĀRDU, SKAITĻU UN
FAKTU PAREIZĪBU ATBILD RAKSTU
AUTORI.

● MŪSU ADRESE:

228250, Profes. Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21759, redaktora
vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodaļa — 21769, rūpniecības,
celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, vēstulju, skolu dzīves un jaunatnes nodaļa — 22203, grāmatvedība, uzzīņas par
sludinājumiem — 22305.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu
un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugav-
pils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīga, K. Valdemāra ielā 105).
Viena nosacītā iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Izdevējdarbības licence Nr. 000069.
«Новадникс» («Земля»). Газета Приельского района на латышском языке.

Mēmens 14 166 eksemplāru (lat-
viešu valodā — 10 178 eks., krievu
valodā 3 988 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 644.